

сулманскитѣ общины, които подлѣжтъ, разумѣваса, сѣка подѣ властѣта на своя Патріархъ и на епископѣтъ, или на раббинѣтъ, като дава пълна свобода на религиѣтъ и вѣротърпимостъ. А по-главнитѣ му точки може да са скратѣтъ на осемъ, които сж : 1) Подтвърдяватъ са постановеніята на Гюлханскія Хати-Шерифъ ; 2) правата на христѣнскитѣ общины са запазватъ ; 3) духовнитѣ власти са освобождаватъ отъ гражданска подседимостъ ; 4) дава са равноправностъ на сичкитѣ религии въ държавата и за христѣненѣтъ са отварятъ сичкитѣ господарственны службы ; 5) мѣняванѣто на вѣрата да бѣде свободно, сир. дава свобода на сѣвѣстѣта ; 6) сѣдебны дѣла (процесы) мижду христѣнены и Мусулманы ще са възлагѣтъ на смѣсены сѣдовища ; 7) христѣненѣтъ ще бѣдѣтъ отсега подчинены на рекрутства, т. е. и отъ тѣхъ ще сбирѣтъ войска, пакъ и ще са представѣтъ ѣще въ държавныя сѣвѣтъ ; 8) бюджетѣтъ на приходѣтъ и разноскѣтъ ще са опредѣля сѣка година. Най-подиръ, Хати-Хумаюнѣтъ общава ѣще : Кодификація на гражданскитѣ и криминальны законы ; — преобразование на полиціята и наказателната система ; — една нова организация на провинціалнытъ управления ; — улущеніе на пѣтищата за съобщеніе ; — учрежденіе на кредитны постановленія за търговіята ; — преобразование на монетната система, и пр.

Отъ сичко туй обаче не излѣзе онѣзи полза, която са чакаше, защото приложеніето на новитѣ законы са възлагаше повече на чиповници, които не разбирахъ благитѣ намѣренія на Султана и на неговото правителство. Честѣта за уравниеніето на христѣненѣтъ отъ сѣка народностъ съ Мусулманѣтъ въ гражданско отношеніе и за обезпеченіето на подданныѣтъ отъ сѣкаквы насилія, предоставена была за преемника на Меджида, другый сынъ Махмудовъ,